

fentlige Dele for at være bedre, end saaledes, som den blev vedtaget af Folkethinget. Den kom da til Landstthinget i Mai Maaned — den kom paa en Tid, da Landstthinget maatte føle, at det ikke gif an at holde den hen i lang Tid. Udvalget afgav en Betænkning, hvori det erklærede, at det i mange Dele var uenigt med Loven. Det gjorde opmærksom paa flere — jeg husker ikke Tallet — forskjellige Forandringer, som det maatte ansee for tilraadelige, eller som i alt Fald eguede sig til en videre Discussion. Imidlertid, paa Grund af Tidens Korthed, antog Landstthinget Loven. Nu blev i denne Session Krigsskatloven forelagt Folkethinget den 9de October. Den blev, med et Par enkelte Forandringer, forelagt i den samme Skikkelse, hvori den i forrige Session var vedtagen af Folkethinget. Folkethinget beholder Loven fra den 9de October til midt i Januar, altsaa i tre Maanedes, og Loven bliver igjen sendt fra Folkethinget til Landstthinget uden nogen Forandring. Der er ikke Spor af en omhyggelig Gjennemgaaen deri. Den er i det Væsentlige vedtagen saaledes, som Folkethinget allerede i sidste Session havde antaget den. Dette er i mine Tanker ikke den Stilling, hvori Landstthinget bør staae til en saa vigtig Lov, at den paa denne Maade kommer efter tre Maanedes Forløb, og da kommer med Indtrykket af, at det haster, at den bør fremmes. Jeg nærer det Haab, at de uheldige Følger, som kunne fremgaae deraf, for en stor Deel vilde kunne haves, dersom den Indkomsskatslov, som er forelagt af Regjeringen, gaaer igjennem i begge Thing. Det er imidlertid usikkert, og, at vi, dersom vi ikke faae en Indkomsskatslov, maae have en nye Krigsskatslov, det er aldeles klart; thi ikke alene, at vi nu 3 Gange have trostet os med, at det var sidste Gang, men det maae tillige erindres, at i selve Krigsskatsloven er der givet Bemyndigelse til Udstedelsen af Creditbeviser, der skulde dækkes ved en ny Lov, som skulde forelægges i den næste Session. Jeg nærer nu det Haab, at vi faae denne Indkomsskatslov, og at en saadan Krigsskatslov ikke skal behøves; men i ethvert Fald tør jeg udtale den Forventning, at, dersom en ny Krigsskatslov bliver forelagt næste Session, Landstthingets Stilling til en saadan Lov da ikke

maa blive, som den har været til denne og den foregaaende.

Sang: Jeg vil kun reise mig for at afgive den Erklæring, at jeg i Gæt og Alt samstemmer med, hvad den ærede 3die Landstthingsmand for 9de Kreds (M. P. Bruun), der nylig satte sig, har udtalt, og at jeg kun paa de Grunde, han har angivet, stemmer for Loven.

Orsted: Alt hvad den ærede Landstthingsmand, som først reiste sig idag, har udtalt, stemmer paa det fuldkomneste med min Overbeviisning, alene med Undtagelse af det Haab, han sætter til en Indkomsskat, hvilket jeg ikke kan dele med ham; men jeg skal ikke indlade mig paa nærmere at yttre mig derover, da det ikke foreligger. Kun er jeg med ham aldeles enig i, at Krigsskatsloven lider af mangfoldige unaturlige og ubillige Bestemmelser, og at Landstthinget aldeles ikke optager den Plads i Statens Lovgivning, som det bør, naar man, blot fordi det haster, og det fordi Folkethinget har havt en Sag saa længe, undlader at gaae ind paa en Prøvelse af Loven. Det var derfor ogsaa mit Dnsse og mit Forslag, at der skulde have været nedsat et Udvalg; men, da det ved en stor Stemmesleerhed blev forkastet af det ærede Thing, saa har jeg siden ikke anseet det hensigtsmæssigt, at jeg indlod mig yderligere paa Sagen, hvilket blot vilde være at spille endeel Tid, uden at der var mindste Udset til, at det vilde føre til noget Resultat. Men det er mig dog om at gjøre, at det er vittterligt, at jeg paa ingen Maade billiger den forelagte Krigsskatslov.

Wessely: Skjøndt jeg deler den Ansættelse, at Landstthinget ikke bør give sin Stemme til nogen Lov, uden efter den nøieste Overvejelset, uden efter at have opoffret den Tid og de Kræfter, som staae til dets Raadighed, inden det fatter sin Beslutning, saa kan jeg dog ikke være enig i, at det skulde være hensigtsmæssigt, her i Forsamlingen at gaae ind paa at kritisere, hvorvidt en Lov er bleven længere i det andet Thing end den burde. Det forekommer mig, at dette let kunde give Anledning til, hvis man vilde gaae ind paa slige Undersøggelser, at Landstthinget kom til at staae i en slyv Stilling. Jeg tror